

NO

CHƯA TỚI

NO MORE

CHẴNG CÒN

NOT YET

Showcasing the artistic practices of
Nguyen Thi Thanh Mai and friends

--

Giới thiệu thực hành nghệ thuật của
Nguyễn Thị Thanh Mai cùng những người bạn

02 — 06.2023

@EMASI Nam Long & EMASI Van Phuc

As a single exhibition displayed across two spaces – a signature of Nguyen Art Foundation – *No more, not yet* looks back on Nguyen Thi Thanh Mai's shapeshifting artistic practice in all its multiplicity. Winner of the Artist Excellence Award (inaugural edition, initiated by The Factory Contemporary Arts Centre and managed by in-tangible institute), her work is presented here alongside nearly 20 artists whom she calls her colleagues and friends. An independent practitioner, member of the most dynamic group of contemporary artists in Hue, and organizer of various radical artist-led projects, in all of her roles Thanh Mai is unstoppable, fuelled by a deep concern for the communities with whom she works – scores of people who have become marginalized due to various historical shifts and the resultant social unrest. Thanh Mai immerses herself in the stories that lurk beneath official narratives and, although there seems to be no end in sight, insists on the right to survival of those deemed dispensable.

PART 1, ON DISPLAY AT EMASI NAM LONG

Revolving around the undocumented, ethnic Vietnamese community living on Tonlé Sap lake (Siem Reap and Pursat, Cambodia) who Thanh Mai has been working with for the better part of a decade, part 1 presents the artist's ongoing observations and reflections on a community whose fate is no longer in its control. Due to various historical shifts, wars, genocide, and the complex political relationship between the two neighbouring countries, the people of this community have been denied the right to documentation, legal protection and education, thus becoming displaced, stateless and impoverished. From photography and documentary film to sound installation, experimental video and archival documents, Thanh Mai uses an array of media first to slowly approach the community, then to carefully rearrange and piece together the stories (of dreams, and often nightmares) they shared with her, to finally represent, as truthfully as possible, their collective sense of loss and irrevocable reality of continuous displacement.

Với cấu trúc một trưng bày, hai không gian đã trở thành dấu ấn của Nguyễn Art Foundation, *Chẳng còn, chưa tới* nhìn lại quãng đường thực hành nghệ thuật đa dạng và liên tục chuyển mình của Nguyễn Thị Thanh Mai – người đoạt Giải thưởng Nghệ sĩ Xuất sắc (phiên bản ra mắt, do Trung tâm Nghệ thuật Đương đại The Factory khởi xướng và in-tangible institute quản lý) – cùng gần 20 nghệ sĩ khách mời là bạn bè và đồng nghiệp của cô. Dù ở vị trí là người thực hành độc lập, hay thành viên của nhóm nghệ sĩ đương đại năng nổ nhất Thành phố Huế, hay nhà tổ chức của các dự án nghệ thuật cấp tiến do nghệ sĩ tự khởi xướng và vận hành, Thanh Mai luôn mang trong mình mối quan tâm sâu sắc và nỗ lực lao động không ngừng nghỉ. Cô tìm tòi, thấu hiểu, sống đôi cùng những cộng đồng – bởi biến cố lịch sử, thay đổi thời cuộc hay bất ổn xã hội – mà trở thành yếm thế hoặc bị lề hóa, đau đáu đắm chìm vào những chuyện đời bị lẫn khuất sau những trần thuật chính thống, dai dẳng dần thân vào những khúc mắc sinh tồn dường như chẳng thể có hồi kết.

PHẦN 1, DIỄN RA TẠI EMASI NAM LONG

Xoay quanh câu chuyện của cộng đồng di dân gốc Việt tại biển hồ Tonlé Sap (Siem Reap và Pursat, Campuchia) mà Thanh Mai đã có cơ hội gặp gỡ và làm việc cùng suốt gần một thập kỷ qua, các tác phẩm trưng bày tại phần 1 là những quan sát, ghi chép và phản tư vẫn còn tiếp diễn của nghệ sĩ trước đời sống của nhóm người với số phận không còn nằm trong tầm kiểm soát của họ. Trải qua nhiều biến cố lịch sử, chiến tranh, nạn diệt chủng và mối quan hệ phức tạp giữa hai nước láng giềng, họ bất đắc dĩ trở thành những di dân không quốc tịch, không thẻ căn cước, nghèo đói, thất học, thiếu sự bảo trợ của pháp luật. Từ nhiếp ảnh, phim tài liệu, phỏng vấn, tới sắp đặt âm thanh, video thử nghiệm và tư liệu tìm thấy, Thanh Mai sử dụng đa dạng chất liệu và phương tiện – trước hết là để từ tốn bước vào cộng đồng, sau đó là để nhẹ nhàng di dời và cắt ghép những mảnh chuyện đời họ chia sẻ với cô, và sau cuối là để tái hiện – một cách thành thật nhất có thể – cảm thức về sự mất mát, sự mắc kẹt, cũng như thứ hiện thực bất khả văn hồi của một cộng đồng không chỗ neo đậu, không thuộc về đâu.

PART 2, ON DISPLAY AT EMASI VAN PHUC

Part 2 of the exhibition introduces the practices and concerns of the larger collective to which Thanh Mai belongs – the contemporary artist community in Hue – with a focus on the *Edge of the Citadel* project. Initiated in 2021 and with the participation of nearly 20 artists, the project follows the thread spun in *No more, not yet* on the uprooting and forced displacement of marginalized communities, specifically that of the thousands of households living on and by the walls of the citadel. In 2019, Hue kicked off a campaign to clear out various areas within the Hue citadel and relocate its residents. In the name of preserving this World Heritage Site, around 15,000 people will be displaced by the end. Over the last few years, many families in the upper citadel have been forced to move to resettlement areas, leaving behind a sprawling ruin – a past being flattened, complete erasure lying in wait. Though the project revolves around a shared interest in history, heritage, culture, architecture, city planning, policy, and individual and collective memory, the participating artists all approach these issues in different ways. Together, however, their works raise pertinent issues, and at the same time encourage us to examine our social responsibilities, reflect on the meaning of being and living *together*, and ponder the role of compassion in better understanding the people and world around us.

The original edition of *Edge of the Citadel* took place in October 2022 in Hue, its scope spanning open studio sessions, exhibitions, walking tours around the neighborhood, and a series of discussions on the theme 'Community and Urban Renewal: A Symbiosis'. Local audiences had the chance to activate different senses as they observed and approached the edge of the citadel, the city of Hue as well as its people and their community from different perspectives, in diverse settings and through activities that helped them immerse in the vigor of the city's everyday life. For further details on the project during its run in Hue, please visit the Facebook page: <https://www.facebook.com/duanbothanh>

Certain works have been adapted or newly created for this edition of the project on display at Nguyen Art Foundation, HCMC, Vietnam.

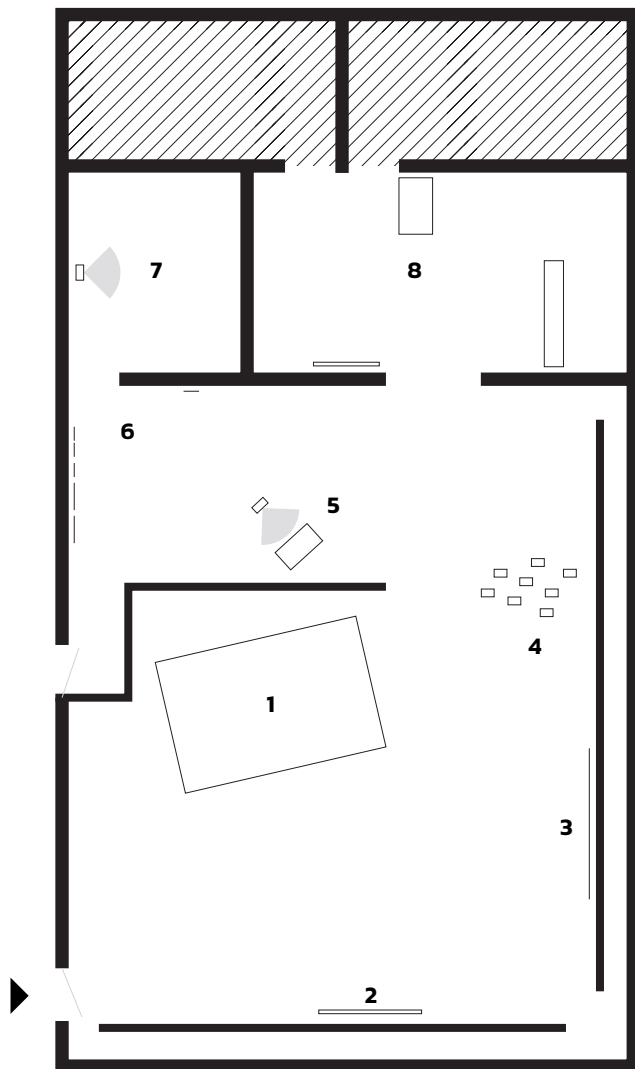
PHẦN 2, DIỄN RA TẠI EMASI VẠN PHÚC

Ở phần 2, người xem sẽ được tiếp cận và gặp gỡ Thanh Mai trong mối quan hệ mở rộng, sống bước cùng thực hành của các đồng nghiệp ở Thành phố Huế, với trọng tâm xoay quanh *Dự án Bờ thành*. Được khởi xướng vào đầu năm 2021 và với sự tham gia của gần 20 nghệ sĩ, *Dự án Bờ thành* tiếp tục mạch suy tư của *Chẳng còn, chưa tới* về sự bật rễ và di dời – điển hình ở đây là của hàng nghìn hộ gia đình sinh sống tại khu vực bờ thành. Với đề án 'Di dời dân cư, giải phóng mặt bằng khu vực I hệ thống di tích Kinh thành Huế thuộc Quần thể di tích Cố đô Huế' (được thực hiện từ năm 2019 đến năm 2025), trong nhiều năm qua, biết bao gia đình ở Thượng thành đã bị di dời ra khu tái định cư, bỏ lại phía sau một không gian đổ nát, ngổn ngang: một quá khứ bị san phẳng, chức chờ ngày hoàn toàn biến mất. Mặc dù cùng xoay quanh mối quan tâm chung với lịch sử, di sản, văn hoá, kiến trúc, quy hoạch, chính sách, ký ức của cá nhân và cộng đồng, nhưng các nghệ sĩ trong dự án đều tiếp cận vấn đề theo những phương pháp và cách thức khác nhau. Cùng nhau, tác phẩm của họ đưa ra những bản thảo, đồng thời động viên ta suy tư về trách nhiệm xã hội của công dân, về ý nghĩa của việc tồn tại cùng-nhau, sống chung với-nhau, về lòng trắc ẩn và khả năng thấu hiểu đời sống và con người xung quanh.

Phiên bản gốc của *Dự án Bờ thành* đã diễn ra trong tháng 10 năm 2022 tại Thành phố Huế, với các kỳ mở xưởng, trưng bày tác phẩm; thông qua các tour thăm thú lang thang bờ thành và chuỗi thảo luận xoay quanh chủ đề 'Cộng đồng và Cải tạo đô thị – Một sự cộng sinh', khán giả địa phương đã có cơ hội sử dụng các giác quan khác nhau để quan sát và tiếp cận bờ thành, Huế, con người và cộng đồng của mình từ đa dạng góc nhìn – đi chơi, trò chuyện, trải nghiệm một không khí đậm đặc đời sống thường nhật. Vui lòng ghé thăm trang Facebook của dự án <https://www.facebook.com/duanbothanh> để tìm đọc thông tin chi tiết về phiên bản đã diễn ra tại Huế.

Một vài tác phẩm trưng bày lần này trong phiên bản tại Nguyễn Art Foundation, TP. HCM đã được thay đổi về cấu trúc, chất liệu, hoặc được nghệ sĩ sáng tác mới, để phù hợp với ngữ cảnh tái trình hiện dự án ở một nơi chốn khác với ngữ cảnh và địa điểm nguyên bản của phiên bản gốc.

PART 1 -- PHẦN 1
EMASI NAM LONG

EXHIBITION MAP
/ SƠ ĐỒ TRIỂN LÃM

DAY BY DAY / NGÀY QUA NGÀY

1. TRAVELS / NHỮNG CHUYẾN ĐI

2014–2015

digital print on MDF/ in kỹ thuật số trên gỗ ép

25 x 35 cm or 35 x 25 cm each

(12 photographs total)

/ 25 x 35 cm hoặc 35 x 25 mỗi bức

(12 bức tổng cộng)

2. DAY BY DAY / NGÀY QUA NGÀY

2014–2015

single-channel digital video, color, sound

/ video đơn kênh, màu, âm thanh

00:58:01

3. ID CARD / THẺ CĂN CƯỚC

2014

heat transfer printing on recycled fabric

/ in chuyển nhiệt trên vải từ quần áo cũ

5.7 x 8.1 cm each (348 pieces total)

installation dimensions variable

/ 5.7 x 8.1 cm mỗi thẻ (348 thẻ tổng cộng)

kích thước sắp đặt tùy thuộc không gian

4. SHADOW / BÓNG ĐEN

2014

ink on digital C-type print

/ mực trên ảnh in kỹ thuật số C-type

12.5 x 17.5 x 1 cm each (8 photographs total)

installation dimensions variable

/ 12.5 x 17.5 x 1 cm mỗi bức (8 bức tổng cộng)

kích thước sắp đặt tùy thuộc không gian

BLACK LANDSCAPES

/ NHỮNG QUANG CẢNH ĐEN

5. DOWNSTREAM / XUÔI DÒNG

2017–2022

found aluminium boxes, single-channel video:

00:14:19, color, sound

/ hộp nhôm tìm thấy, video đơn kênh:

00:14:19, màu, âm thanh

installation dimensions variable

/ kích thước sắp đặt tùy thuộc không gian

6. DISAPPEARING LANDSCAPES

/ NHỮNG QUANG CẢNH BIẾN MẤT

2017–ongoing / 2017–đang tiếp diễn

UV printing on found pieces of wood

/ in UV trên các miếng gỗ tìm thấy

dimensions variable / kích thước đa dạng

7. BLACK LANDSCAPES

/ NHỮNG QUANG CẢNH ĐEN

2018–2020

single-channel digital video, color, sound

/ video đơn kênh, màu, âm thanh

00:08:00

TRẠM MỞ

8. OPEN STATION / TRẠM MỞ

02–06.2023

an experimental space, a library that provides

contextual resources, a hub for dialogue

/ một không gian mang tính thử nghiệm, một thư

viện giới thiệu ngữ cảnh phong nền của dự án,

một cái nôi của đối thoại

Nam Long Residential Area

147 Street No.8, Tan Thuan Dong Ward, District 7, Ho Chi Minh City

/

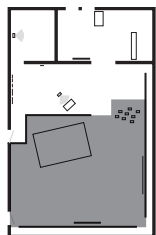
Khu Dân cư Nam Long

Số 147 Đường số 8, Phường Tân Thuận Đông, Quận 7, TP. Hồ Chí Minh

ARTIST STATEMENT

PHASE 1: *DAY BY DAY* (2014–2015)

ARTWORK 1–4

At the beginning of 2014 during my two-month residency as part of the Pisaot program at Sa Sa Art Projects (an experimental art organization run by artists in Phnom Penh, Cambodia), I visited a floating village inhabited by ethnic Vietnamese people on Tonlé Sap lake (Siem Reap and Pursat, Cambodia). Poverty, hunger, a lack of education and corruption constantly plague this village of more than 400 households. While some are recent arrivals, others have been living here for three or four generations, yet very few have been granted Cambodian citizenship. For many, the only documentation they have is a membership card issued by the General Association of Vietnamese Cambodians. Much controversy surrounds this issue from political, economic and social standpoints, but during my stay, all I saw were children without a future, all I was told were tales of people having to come up against those with money and power. 'Day by day' was the phrase that I heard most often, one that defines the villagers' present and future.

Throughout my research, I thought a lot about the significance of the ID card and how it impacts one's life and consciousness. Civilization has led to many innovations, the ID card being one of them. But for certain groups of people, the ID card presents a problem that in turn affects other aspects of life. Contained within this small object are one's identity, power, status, and even dreams. As a result of my interviews with the villagers, I created 348 ID cards for 348 stateless people. The cards were printed onto their old clothes marked with grease, tears, and patches. Without any stamps or symbols of specific territories or countries, 'ID Card' (2014) questions the importance of government-issued identification to secure employment, residency and an education, which in turn impacts one's economic status and quality of life.

CHIA SẺ TỪ NGHỆ SĨ

GIAI ĐOẠN 1: *NGÀY QUA NGÀY* (2014–2015)

TÁC PHẨM 1–4

Đầu năm 2014, trong thời gian lưu trú hai tháng tại chương trình Pisaot của Sa Sa Art Projects (một không gian thử nghiệm do nghệ sĩ sáng lập tại Phnom Penh, Campuchia), tôi đã có những ngày nghiên cứu ở làng chài người Việt Nam ở hồ Tonlé Sap, Siem Reap. Thất học, nghèo đói, trì trệ, tham nhũng, cửa quyền là những vấn đề tồn tại ở ngôi làng với khoảng hơn 400 hộ gia đình này. Một số gia đình di cư đến đây trong vòng vài năm lại đây. Một số khác đã sống ở đây từ ba đến bốn thế hệ. Họ không được cấp thẻ căn cước như những công dân chính thức của Campuchia. Với nhiều trường hợp, giấy tờ duy nhất mà họ có là thẻ hội viên do Tổng hội người Campuchia gốc Việt Nam cấp. Có nhiều tranh cãi xung quanh vấn đề này dưới các quan điểm chính trị, kinh tế và xã hội. Nhưng những ngày sống ở ngôi làng ấy, tôi chỉ nhìn thấy những đứa trẻ không có tương lai, chỉ nghe thấy những câu chuyện về sức mạnh của những kẻ nắm giữ đồng tiền và quyền lực. 'Ngày qua ngày', đó là từ tôi được nghe nhiều nhất ở đó; nó vẽ nên tương lai của chính họ.

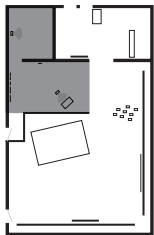
Trong quá trình nghiên cứu, tôi đã rất phân vân về sự cần thiết và tầm quan trọng của thẻ căn cước, về tác động của nó đến nhận thức và cuộc sống của con người. Văn minh của loài người đã tạo ra rất nhiều thứ, trong đó có thẻ căn cước. Nhưng với một bộ phận người nào đó, thẻ căn cước lại trở thành một vấn đề, lại là thứ chìa khóa xoay chuyển cuộc sống của họ. Nó có thể là danh tính, là quyền lực, là sự phân cấp, là giấc mơ. Từ các thông tin thu thập được trong quá trình phỏng vấn, trò chuyện cùng các di dân, tôi đã tạo ra 348 'Thẻ căn cước' (2014) cho 348 di dân không quốc tịch. Thẻ được in trên quần áo cũ của họ với các vết ố dầu mỡ, vết sần và khô vảy. Những tấm thẻ căn cước không có con dấu, không có biểu tượng lãnh thổ hay quốc gia – chúng chất vấn tầm quan trọng của danh tính do chính phủ cấp để đảm bảo việc làm, thiết lập nơi cư trú và đi học, cũng như cách mà tình trạng này ảnh hưởng đến

My research also took me to the border town of Long An, Vietnam, where many undocumented, ethnic Vietnamese families live on boats or makeshift huts, waiting to be naturalized someday. Without papers or a job or degree, they live in uncertainty brought on by the fact that they might be uprooted at any given moment. On the walls of these temporary huts, I saw colorful pictures of their inhabitants standing in a tulip field or in front of a world-famous landmark. The photographer had cropped out the subjects' heads, grafted them onto stock images of a body, and added in a stock background. I decided to work with one of these families for the *Travels* series (2014–2015). I asked them where they would like to travel to most: some wanted to go to My Tho, a pair of little girls wanted to be by the seaside at least once in their lives, and there was a young boy who didn't actually want to travel at all, but to own a big motorbike instead. I invited a local photographer to take pictures for them as per their requests. Together, we took them on a journey to their dream destinations.

Finally, as a counterpoint to *Travels*, in *Shadow* (2014), the human figures are blacked out – a reflection of their invisible identities and experience of being ignored. Not belonging to any state or land, they are stuck living with the consequences of their own choices and that of those who went before.

PHASE 2: BLACK LANDSCAPES (2017–ONGOING)

ARTWORK 5–7

In 2016, I returned to Tonlé Sap and saw that many of the houses have been abandoned and were slowly sinking. Many families have left the lake to return to Vietnam in recent years. With the lake drying up, its water becoming increasingly polluted, and its fish stock dead and exhausted, they had no choice but to leave the waters that have nurtured so many generations and stored their memories, hopes, and nomadic culture. In an attempt to visualize this irreparable loss of the future, in *Disappearing landscapes* (2017–ongoing) I collected

trình độ học vấn, tình trạng kinh tế xã hội và chất lượng cuộc sống của một người.

Hành trình nghiên cứu còn đưa tôi tới khu vực biên giới Long An, Việt Nam, nơi nhiều người di dân gốc Việt lênh đênh sống trên thuyền hoặc trong những căn lều, nhà lá dựng tạm, mong chờ một ngày nào đó họ sẽ được nhập tịch. Không giấy tờ, không bằng cấp, không nghề nghiệp – một tình trạng không biết sẽ phải di dời tiếp vào bất cứ lúc nào. Trong các ngôi nhà dựng tạm này, tôi thường thấy những bức ảnh màu sắc rực rỡ: chủ nhân của chúng đứng trong một vườn hoa tu-líp, hoặc trước một địa danh nổi tiếng thế giới. Những bức ảnh này được tạo ra bằng kỹ thuật ghép đầu lên một cơ thể mẫu và đặt vào một khung cảnh bất kỳ mà người thợ chụp ảnh có. Tôi quyết định mời một gia đình cộng tác với mình trong bộ ảnh *Những chuyến đi* (2014–2015). Tôi hỏi họ các địa danh mà họ mơ ước được đến thăm: có người muốn đi Mỹ Tho, các em bé muốn được một lần nhìn thấy biển, một cậu thanh niên không muốn đi bất cứ đâu mà chỉ muốn có chiếc xe máy thật to. Tôi đã mời thợ chụp ảnh địa phương đến để chụp cho họ một bộ ảnh như mong muốn. Cùng nhau, chúng tôi đã tạo nên những chuyến đi trong mơ.

Sau cuối, như một phần đề trong mối tương quan với tác phẩm *Những chuyến đi*, ở chuỗi ảnh *Bóng đen* (2014), con người bị tô đen như một ẩn dụ cho sự gần như tàng hình của những danh tính và trải nghiệm thường bị bỏ qua của cộng đồng cư dân này. Không thuộc về quốc gia hay vùng đất nào, họ là những người mắc kẹt trong sự lựa chọn của chính mình, hoặc của những người đi trước.

GIAI ĐOẠN 2: NHỮNG QUANG CẢNH ĐEN (2017–ĐANG TIẾP DIỄN)

TÁC PHẨM 5–7

Năm 2016, khi quay lại hồ Tonlé Sap, tôi bắt gặp nhiều ngôi nhà nổi bở hoang, chìm dần trong nước. Rất nhiều gia đình đã rời bỏ Biển hồ và đi về Việt Nam những năm gần đây. Nước ngày càng ô nhiễm và cạn kiệt. Cá chết và cá hết. Họ (buộc

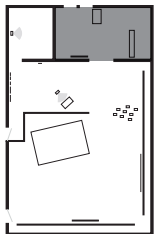
pieces of wood on which I printed landscape images of Tonlé Sap that I had taken myself.

In the moving image 'Black landscapes' (2018–2020), green lights sparkle. These lights were placed near fish nets to attract insects that would then fall prey to the fish below. I placed these lights where people used to live; now, such human figures have disappeared and are fading away into the vast Mekong River. Echoing in the background is a prayer sung by an old shaman – herself an undocumented migrant who has left the water to live on shore:

'It was fated that the fish stock would dry up;
it's of no use to wish for their return.
The fish are gone, the people suffer, living a life no longer plentiful.
But all there is to do is pray:
for fish to come, for life to calm.'

In March 2017, five families in Kampong Luong, Pursat decided to quietly leave the water by dinghy at nightfall. What else can they take with them, aside from their worries and dreams? 'Downstream' (2017–2022) documents their final moments before leaving. I project them onto found aluminum boxes – silent witnesses to this unknown journey down the Mekong.

PHASE 3: OPEN STATION (FEBRUARY–JUNE 2023)

An experimental space, a library that provides contextual resources, a hub for dialogue.

phải) rời khỏi nước – nơi nuôi dưỡng nhiều thế hệ các gia đình, nơi lưu giữ những câu chuyện, những kí ức, những niềm tin và một nền văn hoá du mục, trôi nổi đã bao đời. Hình dung về một sự mất mát không thể vãn hồi của tương lai, ở chuỗi ảnh *Những quang cảnh biến mất* (2017–đang tiếp diễn), tôi lược lật, thu thập một số mảnh ván trôi nổi hoặc được gỡ từ các ngôi nhà đã tháo dỡ, in lên đó những quang cảnh của vùng hồ Tonlé Sap mà tôi đã đi qua và chụp lại.

Ở tác phẩm video 'Những quang cảnh đen' (2018–2020), các bóng đèn màu xanh lá xuất hiện lấp lánh. Loại đèn này thường được người dân dùng để đặt vó bắt cá, bởi ánh đèn xanh thu hút côn trùng vây quanh rồi rơi xuống và làm mồi cho cá. Tôi đặt bóng đèn ở vị trí những nơi con người từng sinh sống, giờ đã rời đi. Những quang cảnh vắng bóng người, như những phận đời đang mất dần trên dòng Mekong hùng vĩ. Vắng vắng ở phần nền video là lời khấn của một bà thầy cúng già – một di dân, người cũng đã rời làng lên bờ:

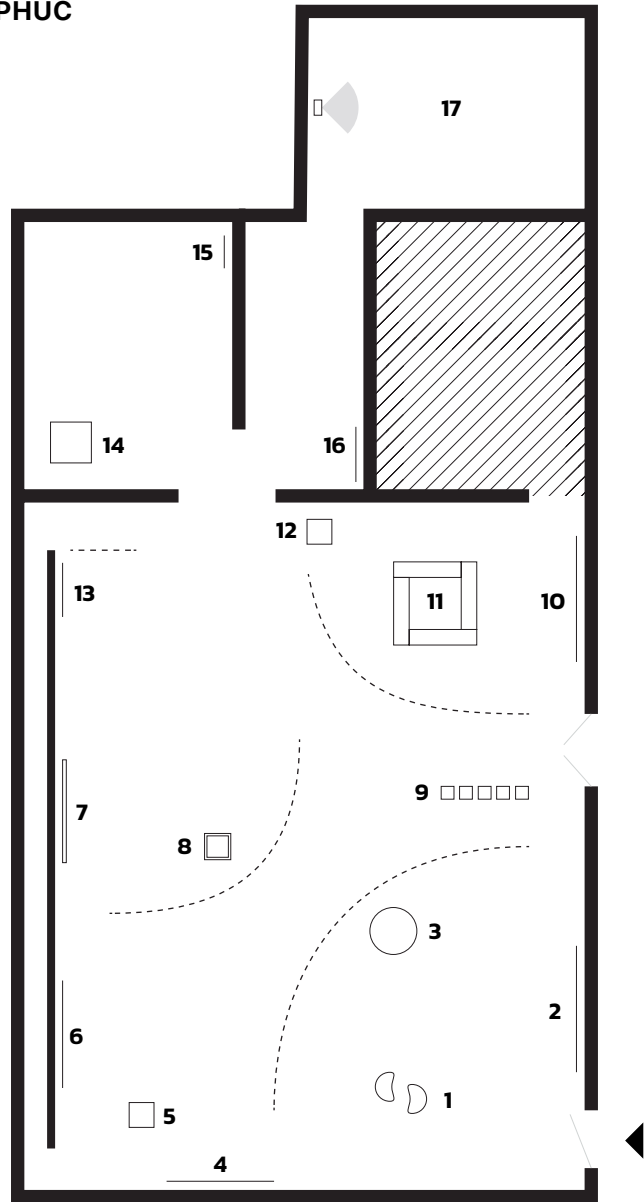
'... Cá thời nó về núi hết rồi, đừng có mong trở lại cô ơi nhớ mà.
Ơn trên xây khiến đủ đều, tới mản mà tới lớp vậ mà không yên đâu.
Cá mà nó trở lại núi sâu, thì người đà tội quá có đâu được đủ đầy.
Chi bằng phải cầu nguyện ơn trên, trên thời phật pháp chứng minh
trong dợ này.
Cho con cầu nguyện hết tâm, cho cá thời trở lại núi sông giúp đời...'

Tháng 3 năm 2017, năm gia đình ở Kampong Luong, Pursat quyết định rời Biển hồ đi Việt Nam bằng những chiếc ghe trong đêm. Tài sản mang theo của họ còn có thêm gì ngoài những nỗi lo và niềm hy vọng? 'Xuôi dòng' (2017–2022) ghi lại khoảng thời gian cuối cùng trước khi họ rời đi. Tôi bày nó trên những chiếc thùng thiếc cũ, như một chứng nhân trầm lặng của hành trình vượt Mekong này.

GIAI ĐOẠN 3: TRẠM MỞ (THÁNG 02 TỚI THÁNG 6 NĂM 2023)

Một không gian mang tính thử nghiệm, một thư viện giới thiệu ngữ cảnh phong nền của dự án, một cái nôi của đối thoại.

PART 2 -- PHẦN 2
EMASI VAN PHUC

EXHIBITION MAP
/ SƠ ĐỒ TRIỂN LÃM

1. TRẦN TUẤN

The orchid / Cây phong lan
2022

2. VIỄN PHƯƠNG

The houses of Spring 68 / Nhà Xuân 68
2022

**3. LÊ THỊ MINH NGUYỆT
& NGUYỄN THỊ KHÁNH ANH**

A little green afternoon
/ Một chiều xanh nhỏ nhỏ
2022

4. NGUYỄN VĂN TÔN

- Watering cans / Chiếc bình tưới
2022
- A piece of the citadel wall / Một mảng tường thành
2022
- A resting spot / Chòi nghỉ trưa
2022

5. UYÊN MINH

Clear sky and relative humidity in the afternoon
/ Buổi chiều trời trong và hơi oi bức
2022

6. NGUYỄN ĐỨC NIỆM

A story / Một câu chuyện
2022

7. ĐÀO TÙNG

A game or We were born to be losers
/ Một trò chơi hay Chúng ta sinh ra để trở thành
kẻ thất bại
2022

8. DƯƠNG THANH QUANG

Thì
2022

9. NGUYỄN VĂN HÈ

Rebirth / Tái sinh
2022

10. NGUYỄN THỊ THANH MAI

The blank pages / Những trang giấy trống
2021–2022

11. HOÀNG NGỌC TÚ

Seen, unseen / Lúc thấy lúc không
2022

12. HỒ ANH VŨ

A new home / Về nhà mới
2022

13. NGUYỄN HÓA

Untitled / Không tên
2022

14. XUÂN HẠ

Concentrated / Tập trung
2022

15. NGÔ ĐÌNH BẢO CHÂU

Soap – Socle du Monde (Base of the World)
from the series *The Extracts*
It was there. 16.470826, 107.5860070
/ Xà bông – Socle du Monde (Nền móng của
Thế giới), thuộc chuỗi *Những đoạn trích*
Nó đã ở đó. 16.470826, 107.5860070

16. TRẦN CHÂU NHI

To live / Sống
2022

17. THE APPENDIX / PHỤ LỤC

Green – Red – Yellow / Xanh – Đỏ – Vàng
2022

Van Phuc Residential City

2 Street No.5, Hiep Binh Phuoc Ward, Thu Duc District, Ho Chi Minh City

/

Khu Đô thị Van Phúc

Số 2 Đường số 5, Phường Hiệp Bình Phước, Quận Thủ Đức, TP. Hồ Chí Minh

1. TRAN TUAN

The orchid

2022

found objects: wood from a dead star apple tree, broken crockery, broken porcelain, water and orchid plant; metal frame

installation dimensions: 195 x 70 x 55 cm

'What I seek to bring together are elements that can sustain the cycle of life and death, and represent ideas of collapse and reconstruction. They are materials that have been left behind from the outer citadel itself, or found within, as well as outside of, the neighborhood. They used to belong to those who have already left, those in the process of packing, or those who are still living there, adamantly staying 'to await their final rest'. Even though disintegrating, these matters at the same time have the ability suggest a new form of existence.'

With an air of nonchalance, Tran Tuan's 'The orchid' is a combination of found objects: two remaining woodblocks from a star apple tree in the artist's backyard which was cut down 10 years ago; discarded ceramic fragments collected near the edge of the citadel; an orchid that he 'got down on his knees for' from the garden of a couple who were close friends. Attempting to maintain a living organism (the orchid) whose vines trail around the two woodblocks (now lifeless) inlaid with ceramic fragments (broken and disfigured), the work can be seen as Tuan's reflection on the transitory, everchanging nature of life in general, rather than just a direct response to the particular predicament of the community living on the edge of the citadel.

1. TRẦN TUẤN

Cây phong lan

2022

đồ vật tìm thấy: gỗ từ cây vú sữa chết, sành, sứ, nước và cây phong lan; khung sắt

kích thước sắp đặt: 195 x 70 x 55 cm

'Điều tôi tìm kiếm và mang lại, kết nối với nhau là những yếu tố (chất liệu) có khả năng duy trì vòng tuần hoàn giữa sự sống và cái chết, giữa sự sụp đổ và sự tái thiết. Chúng là các vật chất còn lại – có thể là của bờ thành, có thể nằm bên trong hoặc bên ngoài bờ thành; từng thuộc về những người đã hoặc đang dời đi, hoặc vẫn đang sinh sống, 'chờ chết' ở đó. Chúng là các vật chất đang phân rã, nhưng đồng thời cũng là những gợi ý cho một dạng thức mới của sự tồn tại.'

Mang về ngẫu nhiên, tác phẩm của Trần Tuấn là tổ hợp các vật thể tìm thấy được cóp nhặt: hai thanh gỗ còn sót lại từ cây vú sữa trong vườn nhà nghệ sĩ, bị đốn 10 năm trước để lấy chỗ xây nhà; mảnh chén vỡ nghệ sĩ lượm nhặt được tại bờ thành, trong nỗ lực hàn gắn bốn cái chén bị bỏ rơi (và thất bại), cây phong lan 'xin mãi mới được' từ vườn nhà hai vợ chồng người bạn thân. Gắng gượng nuôi một vật sống (cây phong lan), đang leo thân lên hai thanh gỗ (đã chết), được khảm các mảnh chén (vỡ vụn, chẳng thể tìm được nguyên dạng) – tác phẩm, thay vì là một sự hồi đáp trực tiếp trước câu chuyện cụ thể của bờ thành, có thể được coi là sự phản tư của Trần Tuấn về cảnh huống của đời sống liên tục chuyển mình nói chung.

2. VIEN PHUONG

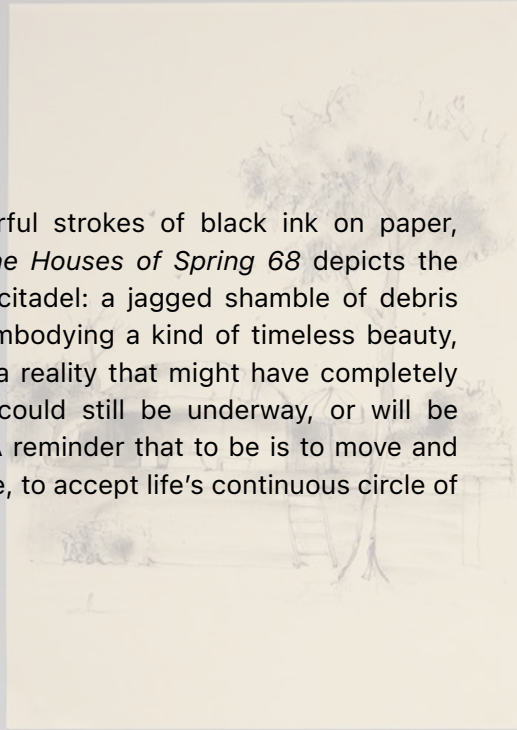
The houses of Spring 68

2022

ink on paper

41 x 29.5 cm each (4 works total)

With delicate yet powerful strokes of black ink on paper, Vien Phuong's series *The Houses of Spring 68* depicts the landscape of the outer citadel: a jagged shamble of debris still basking in grace. Embodying a kind of timeless beauty, his sketches document a reality that might have completely unraveled in the past, could still be underway, or will be repeated in the future. A reminder that to be is to move and be still, to shift and settle, to accept life's continuous circle of change.

2. VIỄN PHƯƠNG

Nhà Xuân 68

2022

mực trên giấy

41 x 29.5 cm mỗi bức (4 bức tổng cộng)

Giản tiện mà sâu sắc, chỉ qua những nét mực đen trên giấy, Viễn Phương có thể phác họa một khung cảnh bờ thành – tuy bốn bề lổn nhổn bê tông, gạch vỡ, nhưng vẫn mang cảm giác lãng đãng và thơ mộng. Chuỗi ký họa mang tựa *Nhà Xuân 68* của anh vừa mang vẻ đẹp 'năm ngoài thời gian', vừa là những mảnh ghép ghi lại hiện thực – một thứ hiện thực có thể đã hoàn tất trong quá khứ, đang diễn ra trong hiện tại, hoặc sẽ còn lặp lại trong tương lai. Như một lời gợi nhắc rằng: sống và tồn tại đồng nghĩa với di dời và an cư, dịch chuyển và suy tưởng – một vòng tròn của đổi thay liên tục.

3. LE THI MINH NGUYET & NGUYEN THI KHANH ANH

A little green afternoon

2022

fabric-covered, hand-bound dó paper notebook, ink, photographs

20.5 x 30 x 1.8 cm

'The journal is passed around to those with ties to the edge of the citadel, who are concerned with history and urban planning, or simply with the beauty of the area. We merely carry out the tasks of making and circulating the journal among those whom we deem fitting: friends, colleagues and neighbors, and their friends, colleagues and neighbors in turn, so that each page is filled with notes, reflections, sketches, and images of the citadel that the current journal keeper wishes to jot down and share with others.'

Initiated and cared for by Le Thi Minh Nguyet and Nguyen Thi Khanh Anh, 'A little green afternoon' assumes the form of an artist book, shared with and made by the community. As machines mow down houses and demolish entire neighborhoods around the edge of the citadel, this act of sharing, passing around and filling in the journal becomes a conscious attempt to 'level out' the socially constructed walls dividing people and be more inclusive. Here, we have the chance to look at and listen to the thoughts and feelings of those who are seldom heard.

3. LÊ THỊ MINH NGUYỆT VÀ NGUYỄN THỊ KHÁNH ANH

Một chiều xanh nhỏ nhỏ

2022

sổ giấy dó đóng bằng tay bọc vải, mực, ảnh

20.5 x 30 x 1.8 cm

'Cuốn sổ này được chuyển cho những người có liên quan đến khu vực bờ thành, những ai quan tâm đến lịch sử và quy hoạch, hay đơn giản là về đẹp của bờ thành. Chúng tôi chỉ làm đúng "nhiệm vụ" của những người tạo sổ, chuyển sổ, lấy sổ, rồi lại truyền nó tới tay những người mà chúng tôi thấy phù hợp: giữa những người bạn–đồng nghiệp–hàng xóm với nhau, rồi lại giữa những người bạn–đồng nghiệp–hàng xóm của họ, sao cho mỗi trang sổ đong đầy những ghi chép, phản tư, ký họa và hình ảnh mà người giữ sổ – ở bất cứ thời điểm nào – mong muốn lưu lại và chia sẻ.'

Được khởi xướng và 'chăm sóc' bởi Lê Thị Minh Nguyệt và Nguyễn Thị Khánh Anh, dự án *Một chiều xanh nhỏ nhỏ* mang hình thức một cuốn sách nghệ sĩ, được chia sẻ với cộng đồng và do cộng đồng làm nên. Chia sẻ: một hành động mang tính bao gồm. Thử tưởng tượng: ta thấy máy móc cào bằng nhà cửa, giải toả khu vực bờ thành, thì – trong hành động truyền tay và làm đầy cuốn sổ – ta cũng thấy một nỗ lực san phẳng các phân chia mang tính xã hội giữa người với người. Ở đó, ta được đọc và nghe những tâm tư, tình cảm tượng trưng cho những tiếng nói đôi khi không (được) lên tiếng, đôi khi cất lời cũng chẳng có ai nghe.

4. NGUYEN VAN TON

- Watering cans

2022

watercolor on paper

41 x 29.5 cm

- A piece of the citadel wall

2022

watercolor on paper

41 x 29.5 cm

- A resting spot

2022

watercolor on paper

29.5 x 41 cm

Watering cans left hanging in the garden after use; lush green beds of sprouting plants; an old, flaking slab of the citadel's brick wall; reeds on the uncultivated fields swaying in the wind. These gentle, unhurried portrayals of life around the citadel show up cross Nguyen Van Ton's paintings, where human figures do not make an appearance and the citadel wall continues to stand its ground against the test of time.

4. NGUYỄN VĂN TÔN

- Chiếc bình tưới

2022

màu nước trên giấy

41 x 29.5 cm

- Một mảng tường thành

2022

màu nước trên giấy

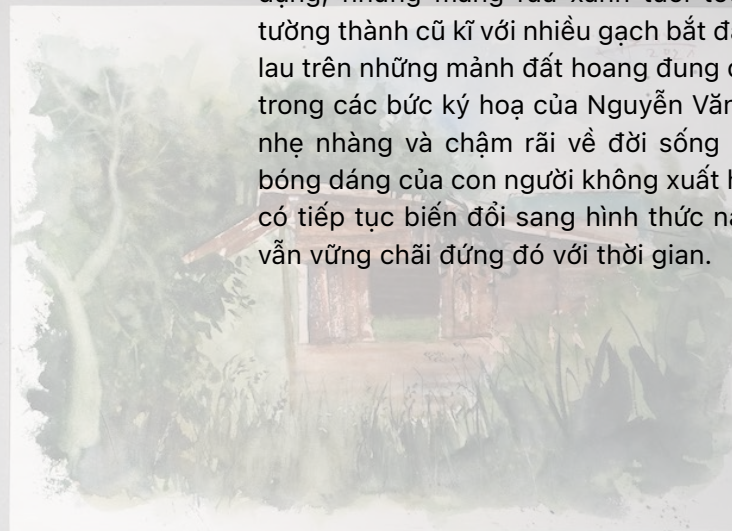
41 x 29.5 cm

- Chòi nghỉ trưa

2022

màu nước trên giấy

29.5 x 41 cm

Những chiếc bình tưới treo lủng lẳng ngoài đồng sau khi sử dụng, những mảng rau xanh tươi tốt đang đâm trồi, mảng tường thành cũ kĩ với nhiều gạch bắt đầu bong tróc, đám bông lau trên những mảnh đất hoang đung đưa trong gió. Xuất hiện trong các bức ký họa của Nguyễn Văn Tôn là những hình ảnh nhẹ nhàng và chậm rãi về đời sống quanh bờ thành. Ở đó, bóng dáng của con người không xuất hiện, và dù rằng mọi thứ có tiếp tục biến đổi sang hình thức nào, thì bức tường thành vẫn vững chãi đứng đó với thời gian.

5. UYEN MINH

Clear sky and relative humidity in the afternoon

2022

video installation

cardboard box: 32 x 25 x 18 cm (irregular), video: 00:05:51, color, sound

Uyen Minh's 'Clear sky and relative humidity in the afternoon' is a speculative film shot in Hue chronicling the final journey of two friends at an undetermined location and time. Amidst wreckage and ruin, interspersed with tulip bulbs and hesitant exchanges, we catch glimpses of regretful glances and undelivered goodbyes.

5. UYÊN MINH

Buổi chiều trời trong và hơi oi bức

2022

sắp đặt video

hộp các-tông: 32 x 25 x 18 cm (kích thước không đồng đều),

video: 00:05:51, màu, âm thanh

Tác phẩm 'Buổi chiều trời trong và hơi oi bức' của Uyên Minh là thước phim giả tưởng (lấy bối cảnh ở thành phố Huế) ghi lại hành trình cuối cùng của hai người bạn, tại một địa điểm không xác định, trong một thời khắc chẳng thể tính toán. Giữa những đổ nát và tan vỡ, đan xen trong bóng hình bông tu-líp và những hội thoại ngập ngừng, là thoáng những ánh mắt tiếc nuối và những lời từ biệt không đến được với người (cần) nghe.

6. NGUYEN DUC NIEM

A story

2022

watercolor on paper

dimensions variable (10 works total)

Recurring throughout Nguyen Duc Niem's series *A story* are the visual signs alluding to what-has-been: hollow alcoves, distorted shapes and blocks, houses without roofs, a staircase leading to nowhere. Yet, human life is still present here and there; their clothes hanging next to rubble. What is keeping them here? What has made others leave? What could they have taken with them? What will become of those who remain?

6. NGUYỄN ĐỨC NIỆM

Một câu chuyện

2022

màu nước trên giấy

kích thước đa dạng (10 bức tổng cộng)

Xuyên suốt chuỗi ký họa *Một câu chuyện* của Nguyễn Đức Niệm là những kí hiệu thị giác ám chỉ những-gì-đã-từng: các hốc tường trống trơn, những mảng miếng xiêu vẹo, cấu trúc nhà không nóc, một chiếc cầu thang không điểm đến. Vậy nhưng ở đâu đó, ta vẫn thấy sự hiện diện của cuộc sống con người, vẫn đang tiếp tục bên những vách tường đổ nát. Điều gì đã níu kéo họ ở lại? Điều gì đã khiến những kẻ khác ra đi? Người ra đi mang theo được những gì? Người ở lại biết nương tựa nơi đâu?

7. DAO TUNG

A game or We were born to be losers

2022

single-channel video, color, sound

00:14:00

'This work re-enacts a game that my friends and I often played when we were children: Majority Wins. With at least three players, each must show their hands palm-up or palm-down; those in the group with fewer palms facing the same way then become losers. The goal of the game is to remove the losers so that the winners can move on to a different game.'

Part of a series of video art works that Dao Tung has been working on since 2021, 'A game or We were born to be losers' was filmed in one shot, its setting an unnamed beach. The characters – non-speaking and without any identifiable features – slowly play round after round of Majority Wins. The frame of the camera becomes a site of performance: every time the losers exit the frame, new players enter and the game resumes. The cycle repeats until a loser decides to break away: he undresses, goes into the water, and swims out until his figure is no bigger than a black dot. On the shore, the winners gaze out, emotionless.

The fixed camera position; the unchangeable horizon separating the sky, sea and shore; the repetitive sequence of actions; and the anti-climactic ending devoid of any narrative or plot point – against a backdrop of relentless waves that never stop pushing and pulling, corroding and destroying, these visual experiences subtly allude to the precarious existence and condition of individuals and communities who find themselves at the margins of society.

7. ĐÀO TÙNG

Một trò chơi hay Chúng ta sinh ra để trở thành kẻ thất bại

2022

video đơn kênh, màu, âm thanh

00:14:00

'Tác phẩm tái hiện lại một trong những trò chơi mà thuở nhỏ tôi hay chơi cùng bạn bè là Nhiều ra ít bị. Luật của trò chơi này là một nhóm ít nhất ba người chơi sắp ngửa bàn tay và chọn ra người thua là người mà đặt ra bàn tay sắp/ngửa thiếu số. Bản chất của Nhiều ra ít bị là để tìm ra và loại trừ người thua, sao cho những người thắng có thể tiếp tục chơi một trò khác.'

Nằm trong chuỗi video art do Đào Tùng bắt đầu sáng tác từ năm 2021, 'Một trò chơi hay Chúng ta sinh ra để trở thành kẻ thất bại' được thực hiện trong một cú máy, lấy bối cảnh là một bờ biển không được định danh. Các 'nhân vật' – không thoại và với nhân diện không rõ ràng – chậm rãi lặp đi lặp lại trò chơi Nhiều ra ít bị. Khung hình trở thành đường biên cho màn trình diễn: mỗi khi kẻ thua cuộc bước ra khỏi khung hình, kẻ chơi mới bước vào, trò chơi lại tiếp diễn. Cứ thế cho tới khi một kẻ thua quyết định tạo ra biến động: hấn cởi đồ, bơi xuống biển, cho tới khi chỉ còn là một chấm đen. Trên bờ, người thắng dõi theo, vô cảm.

Ở tác phẩm này, các đơn vị hình ảnh đã có sẵn hoặc/và không thể kiểm soát (chẳng hạn, giới hạn của khung hình máy quay; đường chân trời phân chia trời, biển và bờ) được khéo léo kết hợp với bộ 'quy tắc' về hành động không thay đổi (sự lặp đi lặp lại của trò chơi), chấm phá thêm hồi kết phản kích tính (không có sự hiện diện của 'nút thắt' câu chuyện), đã tạo thành những ẩn dụ nhẹ nhàng không chỉ về sự tồn tại mong manh của các cá nhân và cộng đồng yếm thế, mà còn về thân phận con người nói chung trước những dòng chảy lịch sử cuộn cuộn xô đẩy, bào mòn, diệt tiêu.

8. DUONG THANH QUANG

Thì

2022

found blue and white porcelain, quicklime, paper, ink

42 x 39 x 6 cm

'I wish for the word *thì* to be seen in overlapping, stuttering repetitions so that we can think about time at the moment the notebook is opened, and about what has happened, what is unfolding, and what will be left open to the capricious future.'

When we open the hefty book by Duong Thanh Quang, its cover made from broken fragments of rice bowls, incense burners, and worship instruments buried in the debris scattering along the edge of the citadel, what do we see? A thousand reiterations of the word *thì*, which in English could be translated as 'then', 'time' or 'grammatical tense'. The word 'then' 1/ demonstrates that the following clause is a possible/certain outcome of the hypothesis or condition stated hitherto; 2/ demonstrates a coordinating relationship between the two clauses in an 'if... then...' sentence; 3/ demonstrates sequential actions, where one event takes place following another; 4/ (in Vietnamese) signals expository, complementary details to what was stated previously; and 5/ (in Vietnamese) signals a sarcastic negation of what follows by feigning affirmation. Playing with the multiple meanings of a single word, in Quang's work, language becomes a space of possibilities, mirroring both the bleak reality and uncertain future of life on the edge of the citadel.

8. DƯƠNG THANH QUANG

Thì

2022

gốm hoa lam tìm thấy, vôi, giấy, mực

42 x 39 x 6 cm

'Tôi muốn để chữ 'thì' hiện ra trùng lặp – lặp đi lặp lại – ngập ngừng – để ta có thể suy tư về thời gian ở thời khắc cuốn sổ được mở ra, về những gì đã diễn ra trong quá khứ, những gì đang diễn ra và để ngỏ cho tương lai vạn biến.'

Mở cuốn sách nặng trĩu của Dương Thanh Quang, bìa được cấu thành bởi những mảnh vỡ từ bát cơm, bát hương, đồ thờ cúng bị vùi trong đống vỡ rã rác dọc bờ thành, ta thấy gì? Cả nghìn chữ 'thì':

Thì:

- Từ biểu thị điều sắp nêu ra là kết quả có thể hoặc tất yếu sẽ xảy ra của giả thiết hay điều kiện của điều vừa được nói đến;
- Từ dùng phối hợp với nếu ở về trước của câu để biểu thị mối quan hệ tương ứng giữa hai sự việc có thật, có việc này mặt khác cũng có việc kia;
- Từ biểu thị mối quan hệ tiếp nối giữa hai sự việc, sự việc này xảy ra xong là tiếp ngay đến sự việc kia;
- Từ biểu thị điều sắp nói có tính chất thuyết minh cho điều vừa nêu ra trước đó;
- Từ biểu thị ý phủ định mỉa mai dưới hình thức tựa như thừa nhận điều sắp nêu ra, nhằm tỏ ý không đồng tình.

9. NGUYEN VAN HE

Rebirth

2022

found bricks, epoxy resin, light
installation dimensions variable

'As I stand on the upper citadel and look at the houses that are still inhabited next to those being demolished; the wreckage of a way of life; and the brutal, inevitable nature of change, I think of the next journey and incarnation of those people and objects [...] As I stand on the upper citadel, at the threshold between the past and present, I am reminded that "Form is emptiness; emptiness is form. Form does not differ from emptiness; emptiness does not differ from form."

Using bricks collected from the outer citadel, Nguyen Van He assembled 'Rebirth,' a sculptural installation with five pillars corresponding to the endless formation and transformation of all things that symbolize the notion of rebirth. 'Form is emptiness; emptiness is form. Form does not differ from emptiness; emptiness does not differ from form.' Considered the yin and yang of all matters, form and emptiness are always in constant flux. All forms shall dissolve into emptiness, then from emptiness, forms shall emerge once again. And it's the human hand that creates and destroys everything.

9. NGUYỄN VĂN HÈ

Tái sinh

2022

gạch tìm thấy, nhựa epoxy, đèn
kích thước sắp đặt tùy thuộc không gian

'Đứng trên Thượng thành nhìn những ngôi nhà có người ở, những ngôi nhà đang trong quá trình đập phá, những đổ nát của một phần đời sống, của cảnh bể dâu dời đổi, tôi thực chất lại nghĩ về hành trình và cuộc đời tiếp theo của những vật chất và con người ấy... Đứng trên Thượng thành, giữa quá khứ và hiện tại, tôi cũng được gợi nhắc đến câu "Sắc bất dị không, không bất dị sắc. Sắc tức thị không, không tức thị sắc."

Từ những mảnh gạch, viên gạch cũ thu nhặt ở khu vực bờ thành, Nguyễn Văn Hè xây dựng sắp đặt điêu khắc 'Tái sinh' với năm cột trụ tượng trưng cho tiến trình hình thành-luân chuyển không ngừng của vạn vật, là biểu tượng của sự tái sinh theo niềm tin phương Đông. 'Sắc bất dị không, không bất dị sắc. Sắc tức thị không, không tức thị sắc.' Sắc là những gì hữu hình; không là ngược lại. Hai trạng thái của vạn vật: sắc cũng là không mà không cũng như là sắc. Tất cả những gì có thân thể rồi cũng sẽ tan biến vào hư vô; rồi lại từ hư vô hình thành dáng vẻ. Tất cả đều do bàn tay con người làm nên và đập đổ.

10. NGUYEN THI THANH MAI

The blank pages

2021–2022

cardboard, charcoal, glue, plexiglass frame

65 x 120 cm

'I've been able to talk to 22 people thus far. Most of them are older. Only four could give an answer regarding their plans for the future. Two had already taken new jobs, selling bananas and operating tractors, and the other two planned to make joss paper and open a small café. The remaining 18 did not yet know what they would do. Many of them thought it too late for them to switch jobs because they were too old. Thus, only four pieces of cardboard are drawn on; the other 18 has been left blank.'

The green farms in the upper citadel date back to over 50 years ago; they were maintained by different families, providing the citadel's population with greens and crops, as well as flowers used in rituals. As a result of the government's relocation project, many families have moved out, leaving behind desolate plots. The remaining gardens are sustained by those who live across from the citadel walls. Where will these gardens end up? How are the former farmers doing? How have they been earning their livelihood? Through her series of sketches, Nguyen Thi Thanh Mai investigates the stories behind Hue's large-scale relocation by inviting the residents of the area to share their anticipations of the future. Only a few could do so candidly and in great detail, while the majority replied with silence. Their blank pages seem devoid of hopes and dreams, and yet these dreams are very much *there*, underneath it all, waiting for their chance to break surface tension.

10. NGUYỄN THỊ THANH MAI

Những trang giấy trống

2021–2022

giấy các-tông, than, keo, khung mica

65 x 120 cm

'Cho tới hiện tại, tôi đã nói chuyện được với 22 người. Đa phần là người lớn tuổi. Khi được hỏi về sinh kế tiếp theo, chỉ có bốn người trả lời được câu hỏi này: hai người đang làm công việc khác là bán chuối và chạy xe kéo, hai người khác dự định làm đồ mã và mở quán cà phê nhỏ. 18 người còn lại không biết sẽ làm gì. Nhiều người trong số họ nghĩ mình đã già, đã muộn để chuyển sang làm một cái gì đó khác. Từ những câu trả lời này, tôi ký họa bốn bức tranh cho mộng tưởng của mình. 18 bức còn lại được bỏ trống.'

Những vườn rau trên Thượng thành có lịch sử trên 50 năm, được chăm sóc, duy trì bởi nhiều gia đình, cung cấp lượng rau màu, hoa cúng cho kinh thành Huế. Trong dự án di dời của chính phủ, nhiều gia đình đã dời đi, để lại nhiều khu vực bỏ hoang. Các vườn rau còn lại đang được duy trì bởi những người ở phía đối diện, bên kia đường của bờ thành. Số phận các vườn rau này rồi sẽ đi về đâu? Những người nông dân trồng rau ngày trước, họ đi về đâu? Sinh kế thế nào? Với chuỗi ký họa này, Nguyễn Thị Thanh Mai khám phá các câu chuyện phía sau cuộc di dời khổng lồ này, bằng cách mời người dân bờ thành chia sẻ những mộng tưởng của họ về tương lai. Có người chia sẻ một cách ngọn ngành và chân thành, trong khi đó phần lớn đáp lại câu hỏi của Thanh Mai bằng sự im lặng. Những tờ giấy trắng của họ không có bóng hình của hy vọng hay mơ ước. Nhưng điều này không có nghĩa là những hy vọng và mơ ước không tồn tại, chỉ là có lẽ chúng chưa thành hình, vẫn đang ngủ đông, chờ ngày đâm chồi.

11. HOANG NGOC TU

Seen, unseen

2022

132 found house number plaques, 4 found wooden tables

installation dimensions: 76 x 160 x 160 cm

'I collected these house number plaques because I wanted to preserve the historical value of daily life and the stories of ordinary people living on the edge of the citadel, in reminiscence of the past. Laying and leaning on top of one another, the plaques collectively tell a story of urban planning and encourage viewers to contemplate the future of the citadel, as well as that of various other locations around the country, where urban renewal and residential relocation are underway.'

A house number plaque can be said to represent the history of an entire family – of those who live under the same roof and consider that place their home. Numbers have always been linked to human identity and the process of identification. Take our passports for instance: one's life compressed into a series of digits; or look at how the American War in Vietnam is sometimes remembered through the registration number of refugee boats. Like a collector of antiques, Hoang Ngoc Tu gathered the number plaques of houses around the edge of the citadel in an attempt to keep their memories alive. Seemingly inanimate, these objects in fact hold the power to make us reflect on a community whose fate is now forever changed: grazed, flattened, left desolate and out of place in a new social order.

11. HOÀNG NGỌC TÚ

Lúc thấy lúc không

2022

132 biển số nhà và 4 bàn gỗ tìm thấy

Kích thước sắp đặt: 76 x 160 x 160 cm

'Việc lượm nhặt biển số nhà là cách để tôi lưu giữ lại những giá trị lịch sử đời thường của khu vực bờ thành, của những thân phận con người nơi đây, để tưởng nhớ về quá khứ. Đặt chúng kề cạnh nhau, tựa vào nhau cốt là để đưa ra một bức tranh lớn hơn về quy hoạch, để người xem có thể suy tưởng về tương lai của khu vực bờ thành, hay cả của những chốn khác – nơi quá trình di dời, đổi mới đô thị đã và đang diễn ra.'

Biển số nhà có thể được coi là đại diện cho danh tính và lịch sử của một gia đình, của những người trú ngụ dưới mái ấm ấy. Bàn thân những con số đã luôn liền kề với căn tính con người. Ở đây, ta có thể nghĩ tới ví dụ thẻ căn cước hoặc hộ chiếu – nơi những chuỗi số tóm gọn tiểu sử của cả một con người; hay cách mà lịch sử chiến tranh chống Mỹ đôi khi được nhớ tới thông qua số hiệu của những con tàu chở người di cư. Như một nhà sưu tập 'cổ vật', Hoàng Ngọc Tú lượm lặt biển số nhà quanh khu vực bờ thành – những vật tưởng vô tri vô giác, nhưng lại có khả năng gợi nhắc ta về nơi 'chôn rau cắt rốn' của một cộng đồng mà cuộc đời giờ đã đổi thay: bị cào bằng, làm dẹt phẳng, trở trọi trong một trật tự xã hội mới.

12. HO ANH VU

A new home

2022

photo album: 17 x 12.7 x 1.8 cm

photographs printed on chiffon: 220 x 700 cm; 220 x 500 cm; 220 x 600 cm

The series of photographs *A new home* by Ho Anh Vu offers a slice of the times during which the citadel is undergoing a 'renovation campaign' necessary for the preservation of the Complex of Hue Monuments. As one walks along the highest part of the outer citadel and gazes down on the green farms, reeds have grown taller than man. At the former site of common-grade houses for multigenerational families constructed between before 1975 to now, all one can see is a vast 'morgue' full of hollow building frames and rubble. The former owners of these residences have moved out to a resettlement area not too far from the citadel. As Ho Anh Vu hones his eyes to capture the remnants of life and focuses his camera on what is left behind, rarely do his photographs include human figures. Even in those rare instances when they do appear, the figures are either immobile, standing in wait, staying off-center or partially off-frame. Which memories will remain as they set out to their new home? What will the future reveal for them?

12. HỒ ANH VŨ

Về nhà mới

2022

album ảnh: 17 x 12.7 x 1.8 cm

ảnh in trên vải voan: 220 x 700 cm; 220 x 500 cm; 220 x 600 cm

Bộ ảnh mang màu sắc tài liệu của Hồ Anh Vũ là lát cắt của một trong những giai đoạn thay đổi mang tính lịch sử của khu vực bờ thành, khi toàn bộ khu vực dân cư sống ở Thượng thành, Eo Bàu, bao gồm cả diện tích canh tác hoa màu đã, đang và sẽ bị giải toả di dời, nhằm trả lại mặt bằng thông thoáng phục vụ công tác trùng tu và bảo tồn. Dạo dọc theo bức tường cao nhất của bờ thành, nhìn xuống những vườn rau, những bãi lau mọc lút đầu người – nơi trước kia từng là những ngôi nhà cấp bốn dành cho nhiều thế hệ, được xây dựng từ trước năm 1975 đến nay – ta giờ chỉ thấy những xác nhà đổ nát; những người chủ của chúng cũng chỉ vừa chuyển đến khu tái định cư cách đó không xa phía bên ngoài thành. Tập trung nắm bắt và ghi lại những tàn dư của đời sống, hướng ống kính vào những gì bị bỏ lại phía sau, trong ảnh của Hồ Anh Vũ, kể cả khi có xuất hiện con người, thì họ cũng trong trạng thái bất động, chờ đợi, trệch hoặc bị đưa ra khỏi khung hình. Họ đi tìm ngôi nhà mới cho mình, nhưng ký ức ngày cũ nào sẽ còn trong họ? Và, họ sẽ nhìn thấy gì trong tương lai của chính mình?

13. NGUYEN HOA

Untitled

2022

bamboo stakes, plastic ribbons, transparent plastic sheet,
color photographs: 27 x 40 cm each (6 photographs total),
video documentation: 00:32:18, color, sound
installation dimensions variable

'Our family used to live in the upper citadel. In 2007 we relocated to the resettlement area. Based on the floorplan of our old house, I wanted to draw up a mental image, to create a kind of visualization that can retrace its structure and interiors. In doing so, I also hope to recall the memories I had of our shared space.'

From fragile materials such as bamboo stakes, tape, and plastic ribbons, Nguyen Hoa originally planned to assemble a temporary and minimal structure based on his former family home. This structure – hollow and bare-framed – was supposed to be the outcome of a performance through which the artist would also share his private notes, recounting memories of his old house while also offering his perspective as a first-hand witness of the citadel's relocation process. On 26 February 2022, Hoa conducted his performance next to Nhạc Hoa Vien cafe as part of the *Edge of the Citadel* project in Hue. After some 40 minutes, he was asked to stop by personnel from the Cultural Relic Management Board. Despite this challenge which inadvertently forced him to change his original plan, the artist continued to work in the early hours of the following day. The visual elements presented here at Nguyen Art Foundation, HCMC – the photographs and video documenting Hoa's efforts to bring the work to life; the plastic canvas with fading ink tracing the floorplan of his old house; the criss-crossed bamboo stakes – are thus seen as remnants or 'witnesses' to a double relocation: one voluntary, the other forced.

13. NGUYỄN HOÁ

Không tên

2022

cọc tre, dây ni-lông, ảnh màu: 27 x 40 cm mỗi bức (6 bức tổng cộng),
bạt ni-lông trong suốt, video tư liệu: 00:32:18, màu, âm thanh
kích thước sắp đặt tùy thuộc không gian

'Gia đình tôi từng sống ở khu vực Thượng thành và đã di chuyển đến khu tái định cư vào năm 2007. Dựa trên vị trí mặt bằng của ngôi nhà cũ, với kích thước gốc là 40m², tôi tưởng tượng để truy tìm lại cấu trúc, nội thất của ngôi nhà, đồng thời tạo ra những ghi chú gắn liền với kỷ niệm của tôi về từng không gian sống.'

Bằng những chất liệu mỏng manh như cọc tre, băng keo, dây ni-lông, Nguyễn Hoá mong muốn dựng lên một cấu trúc phù du và giản tiện, được chiết xuất từ những mường tượng về khung cảnh và ký ức của nơi anh từng sinh sống. Rỗng ruột và chỉ có khung xương, khối 'điều khắc' này (theo kế hoạch ban đầu) sẽ là kết quả của một trình diễn – nơi nghệ sĩ tự 'trị liệu' bản thân mình bằng cách chia sẻ với người xem những ghi chép riêng tư, vừa thuật lại hồi ức của anh về tổ ấm cũ, vừa đưa ra góc nhìn của một cá nhân đã trực tiếp trải qua quá trình giải toả ở bờ thành. Ngày 26.02.2022, Nguyễn Hoá thực hiện tác phẩm trình diễn-sắp đặt-điều khắc này kế bên Nhạc Hoa Viên ở Thượng thành trong khuôn khổ *Dự án Bờ thành*, Huế. Sau khoảng 40 phút, anh được Ban quản lý Di tích đột ngột yêu cầu dừng lại. Sáng sớm hôm sau, nghệ sĩ tiếp tục tương tác với những điều kiện và giới hạn mới (đã vô tình 'bê lái' dự án, buộc anh phải sáng tác theo một cách khác). Ảnh và video tư liệu ghi lại nỗ lực hiện thực hoá ý tưởng của nghệ sĩ; bạt ni-lông với nét mực đang dần phai, lần theo sơ đồ ngôi nhà cũ từng nằm ở Thượng thành; những cọc tre đan xen – cái đã được đóng xuống đất rồi lại bị nhổ lên, cái chưa từng được chạm tới – các đơn vị thị giác được trưng bày lần này tại Nguyễn Art Foundation, TP. HCM, có thể được coi như những gì còn lại, những 'nhân chứng' cho hai lần 'di dời' ở cùng một địa điểm: lần tự nguyện, lần ép buộc.

14. XUAN HA

Concentrated

2022

found soil, sand, gravel, rocks, plants, grass, and wood; water, PVA glue, LED lights
80 x 80 x 51 cm

'The table was made to service man; it allows us to sit – alone or together, so that we can be with our thoughts, or gather with our family and loved ones. Soil is a source of nutrients for all living things – plants and people alike. It is also where we return to once we pass away, to decompose and become again a part of this earth. But soil cannot be made by man. We can choose on which soils to live; we can improve or even move it. But we cannot give birth to it.'

In the work 'Focus', Xuan Ha turns upside down the connotations that are usually attached to particular visual and material symbols. The surface of a table is now on the floor, rendering its intended function – a space for reflection and dialogue – useless. Plant roots – isolated and removed from its ecosystem – now pierce the air instead of digging into soil. An unnatural gesture, a declaration of life and death, an acute metaphor for the violent relationship between humans and nature. Understandings of this relationship are pushed further still, as the artist mixes, molds, shapes, and presses the mixture of natural materials (soil, sand, gravel, rocks, dead plants and grass) to create a man-made object (a table). Under the forces of human touch, even Mother Earth will have to surrender.

14. XUÂN HẠ

Tập trung

2022

đất, cát, sỏi, đá, cỏ, cây, và gỗ tìm thấy; nước, keo sữa, đèn LED
80 x 80 x 51 cm

'Cái bàn là vật phẩm nhân tạo để phục vụ đời sống con người; để tạo một mặt phẳng tương tác cho ta ngồi một mình hoặc nhiều mình; để ta có thể suy tư hoặc quây quần cùng gia đình, giềng xóm. Đất là một trong những nguồn dinh dưỡng của mọi thực thể sống, của cả cây cỏ lẫn con người. Đất cũng là nơi chúng/ta trở về sau quá trình khô cạn, hy sinh, phân huỷ. Nhưng đất là thứ con người không thể tạo ra – ta có thể chọn đất, cải tạo đất, di chuyển đất, nhưng không thể sinh ra đất.'

Sử dụng hình ảnh cái bàn và các chất liệu đất, cát, sỏi, đá, gỗ, cỏ và cây (đã chết) được tìm thấy ở khu vực Thượng thành, ở tác phẩm của Xuân Hạ, những ý nghĩa biểu tượng thông thường của thị giác và vật chất bị đảo ngược. Chiếc bàn bị úp xuống đất; công năng nguyên gốc của nó – như là một không gian để suy tư hoặc đối thoại – trở nên ngưng trệ. Rễ cây – bị cô lập và chia lìa khỏi cộng đồng – giờ lè loi đâm lên không trung thay vì xuyên xuống mặt đất. Một hành vi phản tự nhiên, một tuyên ngôn về sự sống và cái chết, một ẩn dụ sắc bén trước mối quan hệ bạo lực giữa con người và thiên nhiên. Những suy tư về mối quan hệ này tiếp tục được đẩy xa hơn, khi nghệ sĩ trộn, gò, đắp, ép hỗn hợp chất liệu thiên nhiên để tạo ra vật thể nhân tạo. Qua bàn tay con người, Đất mẹ cũng trở thành thứ yếu. Mắt thường nhìn thấy đất, nhưng ta sẽ chẳng thể nào xuyên thấu những lớp lang địa chất vật lý ấy, để chạm tới những lớp lang thời gian, lịch sử, văn hoá mà đất đã, đang và sẽ luôn ôm trọn trong lòng.

15. NGO DINH BAO CHAU

Soap – Socle du Monde (Base of the World) from the series *The Extracts*
It was there. 16.470826, 107.5860070
pencil, charcoal and wood mural; video documentation: 00:04:35
mural dimensions: 180 x 536 cm

“Soap – Socle du Monde” was created specifically for *Edge of the Citadel*. At the sight of ruins and debris, I noticed fragments of personal memories interwoven with the grand narrative of human life. Soap is a cleaning product used to sanitize; it scours and dissolves what is thought to be impure. It soothes and brings about a sense of calm. “Soap – Socle du Monde” is my homage to a conceptual art piece I’ve always adored: “Socle du Monde (Base of the World)”, by the Italian artist Piero Manzoni. Merely by overturning the letters inscribed on a metal plinth, he asserted that the world was an artwork now resting “on” said plinth. In my interpretation of the work, the phrase “Socle du Monde” was carved onto a block of soap, then similarly flipped over, with the world on its top – slowly dissolving, bit by bit – for time is a measure of justice for us all.’

The original version of ‘Soap – Socle du Monde’ was presented as part of *Edge of the Citadel* in October 2022 in Hue. The work was displayed down Lane 86 Ong Ich Khiem as an outdoor sculpture, left to interact with rain, dew, sun, wind, insects, and other wildlife. On 7 December 2022, the work ‘dissolved’ alongside the other fragments of the upper citadel (photographs of which are shown here on the iPad that accompanies the display). At Nguyen Art Foundation, HCMC, the work takes on the subtitle ‘It was there. 16.470826, 107.5860070’ (coordinates of where it was originally displayed in Hue). Instead of attempting to re-present the work in its original form, Ngo Dinh Bao Chau uses pencil, charcoal and a square of wood (taken from the soap mold) to ‘sketch’ an impression of what once was and commemorate the residuals of a bygone, ‘just as the stories of citadel residents, which now exist only in our collective memory’.

15. NGO DINH BAO CHAU

Xà bông – Socle du Monde (Nền móng của Thế giới), thuộc chuỗi *Những đoạn trích*
Nó đã ở đó. 16.470826, 107.5860070
chì, than và gỗ trên tường, video tư liệu: 00:04:35
kích thước tranh tường: 180 x 536 cm

“Xà bông - Socle du Monde” được sáng tác riêng cho *Dự án Bờ thành*, ở đó, thông qua quang cảnh đổ nát còn sót lại, tôi tìm thấy những phân mảnh ký ức riêng trong câu chuyện chung của nhân loại về đời sống con người. Xà bông là một công cụ làm sạch, dùng để tẩy rửa, có khả năng bào mòn và làm tan biến những gì bị coi là dơ bẩn. Hơn nữa, sau tất cả, nó có tính chất hòa giải, mang đến cảm giác như thái... “Xà bông – Socle du Monde” là cách tôi tri nhận một tác phẩm vị niệm mà tôi đặc biệt cảm mến: “Socle du Monde (Base of the World)” (tạm dịch: Nền móng của Thế giới) của nghệ sĩ người Ý Piero Manzoni. Chỉ với một cú xoay ngược chữ (được khắc trên một cái bục kim loại hình lập phương), ông tuyên bố rằng cả thế giới là một tác phẩm nghệ thuật (thế giới nằm “trên” chiếc bục). Trong tác phẩm của tôi, chữ “Socle du Monde” được khắc lên một khối xà bông, ở các mặt, và cũng xoay ngược (như tác phẩm của Piero Manzoni). Tôi thậm nghĩ, thế giới này như là một tác phẩm đang dần tan biến, như cách mà thời gian là thước đo của sự công bằng cho tất cả chúng ta.’

Phiên bản nguyên gốc của ‘Xà bông – Socle du Monde’ đã được ra mắt trong khuôn khổ *Dự án Bờ thành*, Huế vào tháng 10 năm 2022. Nó được đặt tại địa chỉ Kiệt 86 Ông Ích Khiêm như một tác phẩm điêu khắc ngoài trời, với sương, nắng, mưa, gió, côn trùng và động vật làm bạn. Ngày 7 tháng 12 năm 2022, tác phẩm đã ‘tan biến’ cùng với những mảnh vụn khác ở khu vực Thượng thành (ảnh tư liệu chạy trên iPad đi kèm trưng bày). Với phiên bản tại Nguyễn Art Foundation, TP. HCM mang tên đệm ‘Nó đã ở đó. 16.470826, 107.5860070’ (dãy số tương đương tọa độ ở Huế nơi phiên bản gốc được đặt), thay vì cố gắng tái hiện tác phẩm như nó-đã-từng, Ngô Đình Bảo Châu dùng chì, than và mảnh gỗ (khuôn đổ khối xà phòng) để tưởng nhớ tới đời sống, để kể lại câu chuyện tác phẩm của mình, ‘như cái cách mà câu chuyện về người dân bờ thành dường như giờ đây cũng chỉ còn tồn tại trong ký ức chung’.

16. TRAN CHAU NHI

To live

2022

watercolor on paper and fabric

dimensions variable (10 works total)

The series *To live* gathers and depicts the moments, items, events, and people that Tran Chau Nhi encountered during her field trips to the upper citadel. Inspired by life undergoing displacement and change, the artist seeks images that can adjoin the new and the old in a place where life can't help but go on. In a vibrant palette and brush strokes tinted with a sense of innocence and hope, despite its focus on the reality of the edge of the citadel, Nhi's sketches also tell a story of a dreamlike place in dreamlike life.

16. TRẦN CHÂU NHI

Sống

2022

màu nước trên giấy và vải

kích thước đa dạng (10 bức tổng cộng)

Chuỗi ký họa *Sống* cóp nhặt những khoảnh khắc, sự vật, hiện tượng, con người mà Trần Châu Nhi bắt gặp trong quá trình thực địa ở khu vực Thượng thành. Được truyền cảm hứng bởi những chuyện đời đã và đang bị di dời, đổi thay, nghệ sĩ tìm kiếm những hình ảnh có khả năng gắn kết giữa 'thứ cũ' và 'thứ mới', nơi đời sống vẫn đang tiếp tục diễn ra. Bằng bảng màu vui tươi, qua nét vẽ mang cảm thức của sự hồn nhiên và hi vọng, chuỗi ký họa này tuy xoay quanh hiện thực bờ thành, song cũng kể về cả một nơi chốn nào đó, một cuộc sống nào đó như đến từ trong mơ.

Small white label with illegible text.

17. THE APPENDIX

Green – Red – Yellow

2022

video documentation, color, sound

01:21:49

'A dose of colorless, low molar mass gas injected in each
The balloons float, weights inconsistent, colors varied
First arc, a cluster of green balloons hover close to the ground
Second arc, in mid-air a swash of red
Another arc, the balloons sail further up to disappear
after one long count
... over and over, at irregular altitudes, layers of
Green – Red – Yellow.'

Like freeform haiku poems – concise verses that can conversely embody space, time and the senses – The Appendix's performances often start with a prompt or brief that the members propose among themselves, with a focus on rhythm, composition and gesture. Typical of their succinct approach, with intentions that expand beyond what's visually available, in the work 'Green – Red – Yellow', the artist group uses the upwards motion of balloons to break free from the (physical and contextual) confines of the citadel. A real location now becomes a blank canvas, on the surface of which certain materials, gestures, and moods gradually emerge in untroubled, monotonous loops that in turn create a completely empty space for contemplation. Here, in this tranquility, the audience can connect with the work, be in silent conversation with the artists, as though they have been invited to co-create.

17. PHỤ LỤC

Xanh – Đỏ – Vàng

2022

video tư liệu, màu, âm thanh

01:21:49

'Từng lượng khí nhẹ không màu lần lượt được bơm vào
những quả bóng
Chúng bay lên với trọng lượng không đồng đều và
sắc thái khác nhau.
Một quãng có thể là quả bóng xanh lập lờ là là mặt đất
Một quãng cao hơn lơ lửng với quả bóng đỏ
Một quãng nữa có thể chỉ kịp gần chục giây là biến mất
trên bầu trời
... Những tầng lặp lại ở những cao độ không đồng đều
Xanh – Đỏ – Vàng.'

Mang màu sắc của những áng thơ Haiku tự do khúc chiết mà lại có khả năng ôm trọn không gian, thời gian, ý niệm và ý tình, các tác phẩm trình diễn của nhóm Phụ Lục thường bắt đầu bằng những 'đề bài' do các thành viên đặt ra cho nhau, xoay quanh nhịp điệu, bố cục, hành vi và phối cảnh. Tiêu biểu cho phong cách cô đọng, với ý tứ tồn tại ngoài thị giác, ở 'Xanh – Đỏ – Vàng', chỉ với một phép 'lật' không gian từ chiều ngang sang chiều dọc, Phụ Lục dùng chuyển động của những trái bóng để 'thoát' khỏi biên giới của bờ thành, ở cả phương diện vật lý lẫn ngữ cảnh. Nơi chốn giờ chỉ như tấm toan trống; nổi trên bề mặt là những vật liệu, cử chỉ, trạng thái dần dần diễn ra trong sự phẳng lặng, lặp đi lặp lại tới mức đơn điệu, nhưng cũng chính vì thế mà tạo được khoảng chân không cho tác phẩm. Chốn tĩnh lặng ấy cũng là nơi người xem giao cảm cùng tác phẩm, trò chuyện cùng tác giả, như thể được mời gọi cùng tác giả tiếp tục sáng tạo.

CURATORIAL TEAM

/ ĐỘI NGŨ GIÁM TUYỂN

Bill Nguyễn, Thái Hà, Nhật Q. Võ

DESIGN

/ THIẾT KẾ

Nhật Q. Võ

INSTALLATION

/ DÀN DỰNG SẮP ĐẶT

Lê Xuân Hồng Nhung, Bảo Khánh & Co.

PARTICIPATING ARTISTS

/ NGHỆ SĨ THAM GIA

Nguyễn Thị Thanh Mai, Hoàng Ngọc Tú, Nguyễn Hóa, Nguyễn Văn Hè, Xuân Hạ, Trần Tuấn, Ngô Đình Bảo Châu, Phạm Lục, Lê Thị Minh Nguyệt, Nguyễn Thị Khánh Anh, Đào Tùng, Dương Thanh Quang, Uyên Minh, Hồ Anh Vũ, Trần Châu Nhi, Nguyễn Văn Tôn, Nguyễn Đức Niệm và Viễn Phương

ORGANIZER

/ ĐƠN VỊ TỔ CHỨC

NAF

Nguyen Art
Foundation

EDUCATIONAL PARTNER

/ ĐỐI TÁC GIÁO DỤC

THE ARTIST EXCELLENCE

AWARD IS MANAGED BY

/ ĐƠN VỊ QUẢN LÝ GIẢI THƯỞNG

NGHỆ SĨ XUẤT SẮC

ùn-tangible

CO-SPONSORS

/ ĐƠN VỊ ĐỒNG TÀI TRỢ

NAF

Nguyen Art
Foundation

ROH

CHU
FOUNDATION

THE FACTORY
CONTEMPORARY ARTS CENTRE